

**Bakalářská práce Miloslava Zášky:
Počátky katolického politického myšlení v díle V. S. Štulce
Posudek vedoucího práce**

Miloslav Záška předložil práci bezesporu promyšlenou a vyzrálou. Již od úvodních pasáží přesvědčuje čtenáře o své autorské suverenitě, která se projevu ve všech úrovních zpracování. Samotné tematické zaměření přitom nebylo jednoduché zvládnout. Jak autor sám podotýká, Štulcova osobnost je dnes pozapomenutá a výchozí odborná sekundární literatura se v nejlepším případě zaměřuje na jeho literární a publicistickou činnost. Záška se oproti tomu ve své bakalářské práci soustředil na – z politologického pohledu cenný přístup – rozbor politického myšlení katolicky orientovaného konzervativního proudu, jež pro svoji dobu Štulc vhodně zosobňuje jak ve svém základním směřování, tak ve vnitřně komplikovaném osobnostním rozvoji.

Práce se přitom neomezuje jen na samotnou Štulcovu osobnost, ale vychází z popisu širšího půdorysu myšlenkové a mentální atmosféry doby. Již v těchto šířeji koncipovaných kapitolách autor prokazuje nejen hlubokou znalost tématu, opírající se o důkladnou heuristiku, ale pochopení pro téma, citlivě vnímá dispoziční konzervativního proudu v dobách postosvícenského nástupu liberalismu, a to jak v evropském kontextu, tak v jeho středoevropských a českých variacích. V nich věnuje výraznou pozornost stěžejní osobnosti předštulcovské éry, Bernardu Bolzanovi. Teprve následně, přes obecné roviny a kořeny Štulcova působení a orientace, se autor dostává ke zhodnocení klíčové osobnosti práce. Rovněž takto vhodně nastavená a především zvládnutá koncepce může soužit jako doklad dostatečné orientace v problematice.

K samotné analýze Štulcova myšlení Záška využívá široké spektrum dostupných primárních materiálů, zahrnujících jak sérii autorských samostatně publikovaných textů, tak rozbor Štulcem vedených a obepisovaných časopisů. I na tomto místě byl by možno zmínit jistý empatický přístup k tématu, vnímání rozdílných aspektů Štulcovy „kruhové obrany“ konzervativního katolického myšlení před oponenty a kritiky různých směrů, před vnitřními slabostmi zmateného katolicismu, hledajícího novou pozici v nové době. I s ohledem na již uvedený nedostatek sekundární literatury věnované osobnosti Štulce je Záška nucen vycházet z vlastní autoritativní analýzy. Tento tlak nicméně bez obtíží zvládá a prokazuje schopnost kvalitního analytického myšlení.

V obecném hodnocení vedoucího práce rád konstatuji, že předložený text nemá výrazné slabiny, a po mém soudu by s ním autor úspěšně prošel i obhajobou vyššího magisterského stupně.

S ohledem na výše uvedené doporučuji práci přijmout k obhajobě a ohodnotit stupněm výborně.

V Praze 31. 1. 2012

Komentář vedoucího práce sepsal:
Doc. Mgr. Vratislav Doubek, Dr.